

In memoriam JUDr. Aloise Frenzla.

Dne 17. července 1941 odešel na věčnost vynikající příslušník starší notářské generace, notář JUDr. Alois Frenzl. Svým tichým a nečekaným odchodem bolestně překvapil nejen okruh osob jemu nejbližších, ale celou naši právnickou veřejnost.

JUDr. Alois Frenzl narodil se dne 29. listopadu 1873 v Praze. Vystudoval střední školu na malostranském gymnasiu, na němž roku 1882 maturoval, věnoval se studiu práv na Karlově universitě v Praze a na universitě v Innsbrucku. Po dosažení doktorátu práv vstoupil do soudní a později do přípravné praxe notářské.

Notářské povolání zaujalo ho tou měrou, že záhy získal velikých odborných vědomostí a zkušeností a již dne 26. června 1904 byl jmenován notářem v Nuslích, odkud byl pak přeložen na notářské místo v Praze I. Zde působil do konce svého života.

Nevšední odborné vědomosti slučovaly se v jeho osobě s velikými znalostmi národohospodářskými a finančními, způsobily pravý rozkvět jeho notářství a zajistily mu přední místo mezi českými notáři.

Svou vzácnou, ušlechtilou povahou, osobní skromností, jemným chováním a pevnou, vyrovnanou rozvážlivostí, získal si notář JUDr. Alois Frenzl mnoho osobních přátel.

Starší generace notářská, jejíž vlastnosti zemřelý vynikající měrou ztělesňoval, stejně jako generace mladší, které může býti vzorem, zachovávají mu vděčnou paměť.

Čest jeho památce!

★

Přeložení. Ministr spravedlnosti přeložil notáře Františka Lišku z Hlinska do Berouna.

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval pp. kandidáty notářství Dr. Jaroslava Filipovského notářem v Dačicích, Dr. Bohumila Albrechta notářem ve Frýdku a Dr. Jana Kroutila notářem v Příbyslavi.

Z ministerstva spravedlnosti v Praze došel výnos ze dne 28. srpna 1941 č. 43.528/41—11 tohoto znění:

Věc: Výklad nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě:

a) o židovském majetku ze dne 21. června 1939, Věst. ř. prot., str. 45,

b) k vyřazování Židů z hospodářství Protektorátu ze dne 26. dubna 1940, Věst. ř. prot., str. 41,

c) o pronajímání židovských místností používaných po živnostensku ze dne 2. května 1941, Věst. ř. prot., str. 239.

Referent: O. r. Dr. Veselý.

Dopisem ze dne 19. srpna 1941, č. II/1 Jd 19301/41, sdělil pan říšský protektor, že nařízení o židovském majetku ze dne 21. června 1939, Věst. ř. prot., str. 45, nařízení k vyřazování Židů z hospodářství Protektorátu ze dne 26. ledna 1940, Věst. ř. prot., str. 41, a nařízení o pronajímání židovských místností používaných po živnostensku ze dne 2. května 1941, Věst. ř. prot., str. 239, se užívá i na Židy cizí státní příslušnosti. Stejně platí o prováděcích výnosech vydaných k těmto nařízením.

Vládním nařízením č. 150/1941 Sb. byla provedena nová územní organizace protektorátního soudnictví. Při této územní organizaci byly nově upraveny obvody některých okresních a krajských soudů, zrušeny některé krajské soudy a změněny částečně i obvody vrchních soudů potud, že z obvodu vrchního soudu v Praze byly vyloučeny některé okresní soudy a připojeny do obvodu vrchního soudu v Brně. Rychlou a snadnou orientaci v takto provedených změnách poskytuje spisek **Územní organizace protektorátního soudnictví** z pera JUDr. Karla Louly.

Otištěno je tu především vládní nařízení č. 150/1941 Sb., kterým byla tato územní organizace provedena a zároveň připojen jednak tabelární přehled krajských soudů s uvedením všech příslušných soudů v jejich obvodu a okresních úřadů, jednak abecední seznam okresních soudů s odkazem na zařazení okresního soudu v tabelárním přehledu. Tím je usnadněno vyhledání jak jednotlivého okresního soudu, tak příslušného krajského soudu a okresního úřadu, v jehož obvodu je okresní soud. Kromě toho je v tabelárním přehledu vyznačeno, který okresní soud si zachoval dosavadní soudní obvod nebo který byl změněn; v tomto případě jsou uvedeny obce, které tvoří nový soudní obvod.

Spisek čítá 32 str. a jeho cena je 8.— K.

Vydalo Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart v Praze II., Beethovenova 35.

Soudní určení rodového a pokrevního původu. Napsal univ. doc. JUDr. Karel Gerlich, soudní rada krajského soudu civ. v Brně.

Spis obsahuje v prvních dvou kapitolách zevrubné vylíčení vzniku a vývoje problému zjišťování pokrevního původu v literatuře, judikatuře a legislativě až do vydání vládního nařízení č. 180/41 Sb., které pak autor v třetí kapitole podrobuje rozboru, ve čtvrté pak uvádí text nařízení s komentářem a s důvodovou zprávou ministerstva spravedlnosti. Pro názorné výklady doplňuje autor praktickými vzorci různé případy žalob o rodový nebo pokrevní původ, jaké se mohou v praxi vyskytnouti. Praktickému používání příručky také slouží dále otištěný souvislý text nařízení ve znění německém a českém vedle sebe, jakož i věcný rejstřík a rejstřík předpisů a rozhodnutí.

Dlužno uvítati, že tímto spisem předkládá Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linharta v Praze právnické veřejnosti hned na počátku účinnosti vládního nařízení č. 180/41 Sb. soustavný výklad z pera nad jiné povolaného, neboť autor knihy byl první, který teoreticky podal řešení dané otázky a řada jeho návrhů literárně publikovaných byla vládním nařízením normována. Do podrobností podaný výklad po stránce praktického použití nařízení stejně jako prakticky upravené vzorce svědčí o tom, že autor se také prakticky ve svém povolání řešením dané otázky opětovně zabýval. Poslouží proto jeho publikace podstatně rychlému uvedení nové úpravy do praxe, jež bude tím jednotně usměrněna.

Knihu o 64 stranách vydalo Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart v Praze II., Beethovenova 35 jako svazek 50. Sbírky právních pojednání. Cena brož. 15.— K.

Generální rejstříky. Při studiu speciální právní otázky a hledání potřebných pramenů a literatury dostal se mi do rukou též Generální rejstřík ke Sbírce zákonů a nařízení, Věstníku nařízení Reichsprotektora, k Říšskému zákoníku rakouskému, atd., sestavený univ. prof. Dr. F. Roučkem a vydaný A. Hubínkem, Novým právnickým knihkupectvím, antikvariátem a nakladatelstvím, Praha I, Příkopy 23, v r. 1940.

Mám za svou povinnost upozorniti na tento Generální rejstřík naší širší obec notářskou, ježto rejstřík tento na rozdíl od jiných podobných děl cituje nejen původní normy, vyhlášené v citovaných sbírkách, nýbrž i příslušné výnosy a oběžníky všech ministerstev, prováděcí nařízení, dekrety, vyhlášky atd., zákony zemské, staré normy dosud platící ze sbírek zákonů Marie Terezie, Josefa II., Leopolda II., sbírky zákonů politických, sbírky zákonů soudních a sbírek provinciálních. Vedle těchto norem však cituje též velmi četnou literaturu,

a to nejen práce samostatné, nýbrž i články a pojednání z právnických časopisů, jako jsou Časopis pro právní a státní vědu, České Právo, Česká advokacie, Právník, Právní prakse, Právo Čsl., Sborník věd právních a státních, Soudcovské listy, Všehrd, Veřejná správa, Finanční právník, atd., atd.

Normy i příslušná literatura k nim se vízíci jsou srovnány formou velmi přehlednou pod veliký počet hesel seřazených abecedně. Nadto jest připojen ještě obsáhlý věcný rejstřík, který vyhledání příslušné materie značně usnadňuje.

Rejstřík obsahuje látku vydanou do 16. února 1940, jest to tedy až dosud nejúplnější dílo tohoto druhu. Lituji, že při vydání unikl nějak mé pozornosti, byl by mi ušetřil již mnoho zbytečné práce a hledání.
Dr. F. J.

Právnícké knihkupectví a nakladatelství V. Linhart v Praze II., Beethovenova ul. 35 vydalo spis „**Domovnícký zákon**“. Napsal JUDr. Jiří Bouzek, soudní rada u krajského soudu civilního v Praze.

Materiál je zpracován na způsob komentáře. Výklad je připojen k jednotlivým ustanovením zákona. Kniha se obírá historickým vývojem právní úpravy domovníckého poměru a poukazuje na souvislost mezi platným zákonem č. 82/1920 a zemskými zákony č. 176/1910 a č. 33/1913 pro Dolní Rakousy.

Obírá se pojmem domovnícké smlouvy, jejím ujednáním, formou smluvní způsobilosti, řády a povinnostmi domovníka, zrušením domovníckého poměru, věcnou a časovou působností domovníckého zákona a vůbec interpretací zákona. Při tom ač hojně cituje literaturu a judikaturu, staví se kriticky k některým zásadám judikatury a nevyhýbá se problémům, které v judikatuře vyjasněny nejsou. To platí zejména o otázce použití obdoby šesté části III. oddílu civilního řádu soudního, pokud jde o právní úpravu zrušení domovníckého poměru. Citací souvislých právních předpisů a celou svou strukturou může kniha posloužit nejen potřebě odborného právníka, nýbrž i potřebě majitele domů, domovníků a jejich zájmových sdružení.

Vyšlo v „Právnícké knihovně“, jako sv. 55, str. 100, cena brož. K 23.—, váz. — 33.—.

Jednotný směnečný řád, zpracoval Dr. František Rouček, vydal Českomoravský Kompas, Smíchov, str. 400, cena K 85. Všechna dřívější vydání publikací Dr. Roučka o směnečném právu se vždy setkala s pochvalou praktiků i teoretiků. Užívání jeho pomůcek se všeobecně vžilo. Po vyhlášení nového jednotného směnečného řádu (vládní nařízení III/1941 Sb.) zpracoval autor opět svůj malý oblíbený komentář, který obsahuje 1. text a výkaz jednotlivých článků nového směnečného řádu i článků uvozovacích, 2. četné příklady a vzorce, 3. judikaturu, pokud má význam pro nový směnečný řád. Dosavadní komentář byl stále citován v rozhodnutí nejvyšších stolic, které se jím řídily. Nový jednotný směnečný řád obsahuje mnoho odchylek a nových ustanovení, kterých dosavadní směnečný zákon vůbec neznal (na př. nepřijatelná směnka, protesty u pošt. úřadů a m. j.). Bude tedy potřeba, aby se zájemci, ať právníci nebo jiní odborní zájemci, co nejdůkladněji a při tom způsobem co nejpřístupnějším obeznámili s novou úpravou směnečného práva. Oběma požadavkům Roučkovo dílo dokonale vyhovuje.

Ježek-Špaček: Předpisy o správě sirotčích pokladen. Tato úhledná příručka o 211 stranách shrnuje veškeré dosud po různu roztroušené a přece platné předpisy ve správě sirotčích pokladen v přehledný celek.

Je v ní zahrnut celý původní zákon a veškerá nařízení a výnosy, k němu se vztahující. Příslušná instrukce jest doplněna vhodnými vysvětlivkami.

Poručníci, kruhy notářské a advokátní naleznou v ní rychlou orientaci o ukládání hotovostí v sirotčích pokladnách, o vybírání částí neb celých vkladů, předpisy o kolkování, o poplatcích schovacích, o převodech vkladů nezletilců při úmrtí, o vkladech nezvěstných, liknavých, jakož i podrobná ustanovení o zápůjčkách ze sirotčích pokladen jak soukromníkům tak i stavebním družstvům, o zápůjčkách při regresu a pod.

Příručka jest opatřena jak časovým tak i abecedním seznamem předpisů a nařízení. Cena 35 K. Objednávky vyřizuje K. Špaček, účetní tajemník, Praha-Pankrác, U vozovky 1058.

Při jubilejním nadání notáře a vlád. rady JUDr. Gustava šlechtice z Grádlů se obsadí čtyři nadační místa s ročním požitkem po 800.— K.

Toto nadání jest určeno:

a) pro starobní zaopatřování příbuzných zakladatelových na dobu života, bez rozdílu pohlaví, avšak s předností pro vyšší věk více než 60 let, a to pro pobočné příbuzné děda zůstavitelova Františka Grünera se zvláštním zřetelem k manželské descenci po Františce Bambasové a Janě Bartákové, obou rozených Grünerových, pak pro pobočné příbuzné otce zakladatelova Adama Křištofa Grádlá, rozeného z Maiergrünü, soudní okres Kynžvart (Königswart) v Sudetech; není-li tu těchto kompetentů:

b) co studující subvence na dvě léta, nutná k absolvování vyššího gymnasia v Praze, po případě po předložení průkazu o úplné znalosti německé a české řeči, pak průkazem o složení maturitní zkoušky nejméně s „velmi dobrým“ výsledkem, na čtyři po sobě jdoucí léta, jež mohou nanejvýše konání služby vojenské přerušena býti, za účelem absolvování studia na právnické aneb medicínské fakultě německé aneb české university v Praze, a to nejprve pro mužské descendenty mateřského děda zakladatelova Františka Grünera, pak otce zakladatelova Adama Křištofa Grádlá, a teprve není-li těchto kompetentů,

c) pro syny notářů v Čechách, dále není-li takových uchazečů, pro syny konceptních úředníků politické správy v Čechách a střídavě pražského krajského a vrchního soudu s předností pro lepší schopnosti, a to na dobu studií pod b) uvedených.

Uchazeči o nadaci musejí býti náboženství římsko-katolického.

Uchazeči o toto nadání nechť podají nejdéle do 31. října 1941 u zemského úřadu v Praze žádosti doložené křestním listem, vysvědčením nemajetnosti, potvrzením o příslušnosti k náboženství římsko-katolickému, uchazeči kategorie a) a b) mimoto legálním rodokmenem, uchazeči kategorie b) a c) posledním vysvědčením o studii, pokud se týče průkazem o služební vlastnosti svého otce a v žádosti nechť uvedou, zdali sami nebo jejich sourozenci nějakého nadání a jakého požívají.

Zemský úřad v Praze.

V Praze, dne 25. července 1941.

JUDr., 31letý, emeritní finanční koncipista, s 2letou finanční právní praxí (u berních správ v Kolině, Šluknově, Litoměřicích), který pro nervovou nemoc opustil dráhu finanční a hodlá se věnovati dráze notářské, prosí pány notáře o přijetí do služby na místo notářského koncipienta. Po tříletém léčení je již schopen právnícké práce vykonávati, o čemž se sám přesvědčil vstoupením do služby soudní, jakožto právní praktikant podle § 16 zák. o org. soud. Lask. nab. na adr.: Dr. Karel Štolba, právní praktikant, Plzeň, Justiční palác, Veleslavínova ul.

Solicitátor s mnohaletou notář. a advokát. praxí, spolehlivý a samostatný úředník, specialista knihovních silničních pořádků a tabulární agendy, hledá místo. Zn. „Spolupracovník“ do adm. t. 1.

JUC. Václav Hrubý, Plzeň, Bendlova 1, mající 2 stát. a 1 rig. prosí o místo notářského koncipienta.

Překlady z maďarštiny do češtiny a naopak vyhotovuje a ověřuje taj. Jan Dušánek, přis. tlumočnick, Praha XVI., Holečkova 28.